

Spominska sv. maša za p. Marijana Šefa DJ

V nedeljo praznujemo prvo obletnico rojstva za nebesa velikega Božjega moža in jezuita, p. Marijana Šefa.

Na dan obletnice, torej v nedeljo, 28. 8. 2016, bosta ob 18. uri pri sv. Jožefu na Poljanah v Ljubljani potekala spominska sveta maša in slavje.

Bogu se bomo zahvaljevali za vse, kar je dobrega storil po njem. Sveto mašo bo daroval mariborski nadškof in metropolit ter predsednik Karitasa, msgr. p. Alojzij Cvikel DJ.

Zbrali se bomo ob 17. uri, ko bomo ob adoraciji in možnosti za spoved že pred mašo skupaj prepevali duhovne pesmi.

Po maši pa se bomo srečali še ob kratkem programu in veselem druženju ob spominu na p. Šefa.

Lepo vabljeni!

V imenu jezuitov in sodelavcev pri sv. Jožefu

Peter Rožič SJ

p. MARIJAN ŠEF, DJ,
medicinska antropologija

Za svobodo Božjih otrok: ob spominu na p. Marijana Šefa

Ob vesti, da je Gospod poklical k sebi p. Marijana Šefa, sem med brskanjem po arhivu našel slike s časa, ko sva delala z begunci. Še posebej me je nagovoril del slike z otvoritve pisarne in prostorov JRS iz leta 2002. Bolj ko sem sliko gledal in meditiral, bolj sem si brisal solzne oči: ob pogledu nanjo sem se spomnil tolikega dobrega, ki ga je Gospod storil po svojem služabniku Marijanu Šefu. Nekaj malega od tega velikega človeka sem po meditaciji strnil v spodnje vrstice.

Pokončna drža

P. Šefa sem kot svojega predstojnika, sodelavca, direktorja in sobrata doživljal kot pokončnega človeka. Njegova beseda je bila mila, a drža neomajna. Mislim, da je bila ta samozavestna drža naraven odraz njegovih mnogih molitev. Ker je Marijan pogosto klečal pred Bogom, se ni bal stati pred nikomer. Na stara leta je bil sicer sključen in je trpel zaradi bolečin in krčev v hrbtu. A pokončna drža je ostala. Še na letošnje Ignacijevo me je med kratkim in spodbudnim pogovorom, ko sva za mizo kot majhna otroka pila mrzlo mleko, nagovorila njegova drža vere in neomajnega upanja.

Veder obraz

Marijan je včasih na zunaj deloval resno in strogo kot najbolj zahteven oče. A ko je v istem hipu odprl usta, so iz njih privrele besede takšne spodbude in tolažbe, da je resnost dobila nov pomen. Fantje – sem doživljal, da mi sporoča – stvar je resna: poklicani smo k neizmernemu veselju. Njegova vedrina in milina sta mnogim odprla vrata k lepoti evangelija in vere. Tudi na stara leta se mi je njegov obraz zdel še posebej veder – kljub bolečini. Ko sem ga gledal, sem v njem videl veličino svobode in veselja Božjega otroštva. Za to je tudi sam pogosto prosil. Ko smo nekoč pri praznovanju njegovega 80. rojstnega dne obhajali sv. mašo, je pri prošnjah kar naenkrat vzkliknil: “Za svobodo Božjih otrok!”

Sivi lasje

P. Šefa sem spoznal v kasnejšem obdobju njegovega življenja. Ko sem ga prvič kot novinec srečal na predstojniškem delu med begunci v Sarajevu, je bil že sivih las. Zaradi njih je na zunaj izgledal kot razumen voditelj dela in hkrati kot duhovni starec. Njegovi sivi oz. beli lasje pa so se tudi drugače pokazali kot velik adut. Ob najinem kasnejšem delu na JRS v Sloveniji so ljudje v meni pogosto prepoznali vihravega mladeniča. Ko pa so nato policisti, socialni delavci, politiki in cerkveni dostojanstveniki videli njegove sive lase, so se pomirili in obema rekli: ne le mladost in vihravost, ampak tudi modrost in izkušnja sta tukaj na delu.

Marijan je bil preudaren mož. Njegova beseda je imela težo premisleka in molitve. Hkrati pa je Marijan stavil na ustvarjalnost vsakega človeka – in zaupal.

Sv. Jožef

Prostore pisarne JRS smo leta 2002 odprli pri sv. Jožefu v Ljubljani. V pisarno smo na vidno mesto postavili kip sv. Jožefa. Ko sem meditiral ob zgoraj omenjeni sliki, sem videl tudi kip. Nad Marijanovimi sivimi lasmi budno varuje pisarno. Ta kip je v pisarni bil nekaj samo po sebi umevnega. Sv. Jožef je zavetnik jezuitskega središča na Poljanah. Je tudi zavetnik beguncev ter vseh, ki z njimi delajo in živijo. Kot takemu se je Marijan pogosto zatekal. P. Šef pa je bil tudi drugače velik častilec sv. Jožefa. Njemu se je pogosto priporočal kot predstojnik in voditelj del. Njemu je izročal svoje sobrate in vse ljudi, s katerimi in za katere je delal.

Begunci

Na sliki je nad kipom sv. Jožefa še plakat begunke, ki v naročju nosi dete. Po eni strani nas je plakat spominjal na Božjo Mater. Marija skupaj z Jožefom kot begunka obvaruje svojega Sina pred pokolom nedolžnih otrok in pobegne v Egipt. Marijan je bil neomajen častilec Božje Matere. V spomin nanjo se je rad oblačil v modro. Veliko je molil rožni venec. Spominjam se, da mi je nekoč, ko sem se z njim in njegovo sestro peljal v Šoštanj, ob tej molitvi blago prišepnil, naj besede radostnih skrivnosti izgovarjam bolj počasi. Kot hitremu in veselemu Štajercu se mi neka počasnost pri roženkrancu ni zdela potrebna. On pa je kot v Brežicah rojeni Ljubljčan s spoštljivostjo želel okušati sleherno besedo... Po drugi strani nas je plakat spominjal, da naj nikoli ne odnehamo pomagati ljudem v stiski, še posebej ljudem na begu. Že v zgodnjih 90-ih letih prejšnjega stoletja je Marijan kot eden izmed pionirjev Slovenske Karitas pomagal tisočem vojnih beguncev iz bivše Jugoslavije. Leta 1994 je za to prejel tudi častni znak svobode RS in sicer "za človekoljubno dejavnost pri reševanju človeških stisk". Človekoljuben je Marijan bil že mnogo let pred podelitvijo priznanja in je takšen tudi ostal. Kot takšnega sem ga vedno poznal. Ljubil je človeka. Bogu se je namreč tako zelo pustil ljubiti, da ni mogel drugače. Ljubil je.

Rože

Na sliki so tudi rože. Ob tem se spomnim, da Marijan na zunanji izgled ni dajal veliko. Bil je sicer sila dostojen in plemenit a hkrati preprost in zadovoljen človek. Spominjam se, na primer, da sva se vozila z avtom Fiat Punto, ki se je komaj držal skupaj. Tudi njegova obleka je bila preprosta, videz pa nevsiljiv. Njegova zunanost ni iskala pozornosti. Zato je bil tudi tako privlačen. No, imel pa je rad rože. Ker smo takrat v ekipi JRS imeli vrle punce (sedaj že vrle žene) Mileno, Tatjano, Petro in še mnogo prostovoljk, se je na mizi v vazi večkrat pojavil šopek. In ko smo se zbrali na sestanku tima, sem ga včasih gledal, kako se je zazrl v rože. Zdelo se mi je, da je na njegovem obrazu zasijalo. Ponižna radost nad darovi Božjega stvarstva, ki nam pričujejo o Njegovi ljubezni in priprošnji Božje Matere. Kot da bi v Marijanovem obličju videl cvetlico Božje ljubezni.

Smrt in novo rojstvo

V petek, 28. avgusta 2015, je Bog to cvetlico presadil iz zemeljskega v svoj nebeški vrt. Na našem zemeljskem vrtu je ta roža zaradi svoje vere v Ljubezen nemalokrat tudi trpela. Zaradi nasprotovanja političnega režima. Zaradi tistih, ki gledajo le nase in pozabljajo na ljudi v stiski. Zaradi tistih, ki v svoji ozkosti še ne morejo prepoznati semen Duha v raznih kulturah, običajih in izročilih. Kljub mestoma nenaklonjenim časom, pa je ta roža že v zemeljskem vrtu obrodila malodane stoteren sad. Preko zakoreninjenosti v lepoto Božje svobode je p. Marijan mnogim pomagal do duhovnih dobrin kot so notranje ozdravljenje, sprava, vera, zakramenti, slavljenje, skupnost. O tem je pisal, pridigal in poučeval. Tisočim je pomagal tudi do zunanjih dobrin kot so zdravila, umetna noga, odeja, streha nad glavo, topla beseda.

Tam v nebeškem vrtu bo p. Marijan še naprej kot mistična roža odseval Božjo lepoto. Zato se mu kot novorojenemu priprošnjiku izročimo v gorečo molitev za dar, ki ga je sam prejel: za neizmerno ljubezen do Boga in bližnjega.

Dragi Marijan! Božja lepota, ki jo je tvoje življenje izžarevalo v naši sredi, je za vedno zapisana v naših srcih. Hvala ti zanjo – in za vse.

Peter Rožič SJ

Dragi prijatelji jezuitov, molivci in dobrotniki!

Leto je naokoli. Leto, odkar smo se skupaj veselili na Ignacijevo 2015 ob slovesnih zaobljubah.

Takrat sva p. Primož in p. Peter skupaj z vami praznovala poklicanost k popolni vključitvi v čudoviti jezuitski red, popolni podaritvi tisti Ljubezni, ki nas kot Božje otroke vse kliče k sebi. V letu dni, ki je naokoli, sva doživljala sadove te predanosti: veselje služiti Bogu in bližnjim, delo z mladimi, postavljanje novih struktur, življenje v skupnosti sobratov jezuitov.

Ob prazniku sva vas zaprosila tudi za kakršnokoli pomoč, da bi skupaj z Njim poprijela za delo, v katerega naju vabi zaradi svoje večje slave in koristi bližnjega. Globoko sva hvaležna za vso molitev in drugo podporo, nenazadnje tudi za materialno.

Z veseljem vam sporočava, da smo lahko z zbranimi sredstvi med drugim ustanovili **Sklad p. Marijana Šefa**, ki se je za nebesa rodil ravno lani avgusta. Z njim bomo pristopili na pomoč študentom iz materialno šibkejših družin. Omogočili jim bomo stipendije, da bodo lahko bivali v Jezuitskem kolegiju Magis (prilagamo opis) in obenem dobili nekaj malega sredstev, da bodo lahko študirali in živeli v spodbudnem krščanskem okolju.

Bogu hvala za vse vas, ki naju že podpirate, ali pa naju še boste. Na vas in na vse, ki jim je dragocen spomin na pokojnega p. Marijana Šefa, kličeva obilo Božje milosti in blagoslova.

Bog vam povrne za vso dobroto.

Naj vas podobica, ki jo prilagava, spominja na našo medsebojno povezanost. Program duhovnih vaj pa naj vas spodbudi k razmisleku o notranji rasti, ki naj pogloblja povezanost z Njim, ki nam daje upanje in moč.

Primož Jakob SJ in Peter Rožič SJ

V Ljubljani, avgusta 2016

p. MARIJAN ŠEF, DJ,
medicinska antropologija